

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಗಂಡನ ಮುಖ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಎಂದನಿಸಿ, ತಿರುಗಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ತಿರುವು ಬಂದಾಗಿತ್ತು.

ಅನಸೂಯ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಹೆಣ್ಣು, ಬನವಾಸಿ ಶಂಕರಣ್ಣನ ಮಗಳು. ತನಗೆ ಬಂದ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮುಂಬಯಿಯ ಹತ್ತಾರು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಜಳ್ಳಿಯ ಮಾಡರ್ನ್ ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸರ್ ಸುರೇಶನ ಯಾಕೆ ಮದುವೆಯಾದಳು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹ್ಯಾಪಿ ರೋಷನ್‌ನನ್ನೇ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದವಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಂಟುಕೆಯೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಡೋಳ್ಳಾದವರದ್ದೋ ಇಲ್ಲ ಕುಳ್ಳಪ್ಪರದ್ದೋ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸುರೇಶನ ಜೊತೆಗೆ ಜಾತಕ ಮೆಳಾಮೆಳೆ ಆಗಿದೆ ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಒಂದಿಡೀ ರಾತ್ರಿ ಅವನ ಎಫ್.ಬಿ. ಜಾಲಾಡಿದ್ದಳು. ಹ್ಯಾಪಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ದೇಹ. ತನ್ನಂತೆ ಎತ್ತರದ ಆಳು. ಬುಲೆಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಫೇಸ್ ಬುಕ್ಕಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ತುಂಬಿರುವ ಫೋಟೋಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಕ್ಯಾಪ್ಷನ್‌ಗಳು ಅನಸೂಯಳ ಮನ ಸೂರೆಗೊಂಡವು. 'ಪ್ರೀತಿಸಿ ನೋಡು, ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡುವೆ. ಮನಸು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು ಮರಣದಲ್ಲೂ ಜೊತೆಗಿರುವೆ' - ಈ ತರದ ಒಕ್ಕಣಿಕೆಗಳು ಅನಸೂಯಳನ್ನು ಮರಳಾಡಿಸಿದವು.

ಮದುವೆಯಾದರೆ ಇವನನ್ನೇ ಎಂದು ಅನಸೂಯೆ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದಾಯ್ತು. ತಾನಿರುವ ಊರಿಗೆ, ತನ್ನ ಕಸುಬಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುರೇಶನಿಗೆ, ಅನಸೂಯೆ ಕಷ್ಟ ಅನ್ನುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮದುವೆಯಾದ ಎರಡು ವರ್ಷ ಅನಸೂಯೆಗೆ ತಾನು ಕೂಜಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ರೊಮ್ಮಾನ್ನು, ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ ಬುಲೆಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಮಡಗಾಂವಿಗೂ ಇತ್ತ ಬನವಾಸಿ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಗೋ ಲಾಂಗು ಡ್ರೈವ್, ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಇಲ್ಲದ ಮನೆ. ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ಬೇಕು?

ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರಲು ಗಂಡ ತನ್ನನ್ನು ಮೊದಲಿನಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಅನಸೂಯೆಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಎರಡೂಮುಕ್ಕಾಲು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇದೇನು ಏಕಾಏಕಿ ಬಂದ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲ. ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸರಸ ಈಗ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಎಂಬಂತಾಯ್ತು. ರಾತ್ರಿಯ ಸರಸ ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ಇತ್ತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅನಸೂಯೆಳೇ ಯಾವತ್ತೂ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದವಳಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಸುರೇಶ, 'ಇನ್ನು ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ?' ಅಂತ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೇಳುವುದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಇದೀಗ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತ ಹಾಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಲಗಿಬಿಡುವನು. ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಈಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಮನಸಾಗದೇ ಸುಮ್ಮನಾಗುವಳು. ಇದೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ತಾಪತ್ರಯಗಳು

ಇರದಿದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಾದ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ಅನಸೂಯಾಳಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸ್ನಾನದ ನಂತರ ಸುರೇಶ ತನ್ನ ಒದ್ದೆ ಚಿಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಬಚ್ಚಲಿನಲ್ಲೇ ಬಿಡುವುದು ರೂಢಿ. ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಳಿದ ಬಚ್ಚಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುರೇಶನ ಚಿಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಒಗೆದು ಒಣ ಹಾಕುವುದು ಅನಸೂಯೆಳೇ. ಇದೀಗ ಸುರೇಶ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಚಿಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಾನೇ ತೊಳೆದು ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಕ್ಕೂ ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ನೈಲಾನ್ ವಯರಿನ ಮೇಲೆ ಒಣಗಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಸುರೇಶನಲ್ಲಿನ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಅನಸೂಯಾಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿದಳು.

'ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಒಳ ಉಡುಪನ್ನ ನೀನು ವಾಶ್ ಮಾಡೋದು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲ್ಲ. ನಾನೇ ಮಾಡ್ಕೊಡೋಣ' ಅಂದಿದ್ದ. ಮದುವೆಯಾದಾಗಿನಿಂದ ಇರದ ಈ ಬುದ್ಧಿ ಈಗ ಬಂದಿದ್ದನ್ನ ಅನಸೂಯೆಗೆ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಣಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಚಿಡ್ಡಿ ಒಗೆಯುವ ಹೊಸ ಚಾಳಿಗೂ ಏನೋ ಅಸಂಬದ್ಧ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದೇ ಎಂದೂ ಅನಿಸಿತ್ತು.

ಸೆಕೆಯ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕರೆಂಟೂ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ನಿಡ್ಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನಸೂಯೆಗೆ ಘಕ್ಕನೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಸುರೇಶ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇವಳು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆ, ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದ ಸುರೇಶ.

ಅನಸೂಯಳ ಎದೆ ಬಡಿತ ಜೋರಾಯಿತು. ಆಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯವೊಂದು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ, ತಿಳಿಗನಸಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಸಿಡಿದಂತೆ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಜ್ವರವೇರಿತು. ಸುರೇಶನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಲೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಳು.

ತನ್ನ ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದುನಿಂತ ಹೊಸ ಸವತಿ ಈ ಮೊಬೈಲು ಫೋನು ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಗಂಡ ಇಂಥದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಲಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು ಅನಸೂಯೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನವೆನಿಸಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವಮಾನದ ಭಾವನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಬದಲು ಗಂಡ ತನಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದೇ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ರಫೀಕನೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಚಂದಾವರ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನ ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ಬುಲೆಟಿನ್ ಬಳಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುರೇಶ, ರಫೀಕನ ದುಖಾನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಯಾಕಾಗಿ ಎಂಬುದು ಈಗ ಅನಸೂಯೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗಲ್ಲ ರಫೀಕ, ಸುರೇಶ, ಅಂಗಡಿಯೊಳಗಿರುವ ಹೈಕಳೆಲ್ಲ ಮಧ್ಯೆಮಧ್ಯೆ ತನ್ನನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಮೈಯೆಲ್ಲ

ಉರಿಯಿತು. ಈ ಕೃಣ ಸುರೇಶ ಎದುರಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೊಡೆದೇ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳೆನೋ?

ಈ ವಿಚಾರ ಸುರೇಶನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲೇ ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಲು ಶುರುವಾಗಿದ್ದರೂ ಸುರೇಶ ಏನೂ ಮಾಡದವನಾದ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಂಡತಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತೋಚದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದ. ಅನಸೂಯಳ ಕುಪ್ಪಸ ಹೊಲಿಯುವ ಟೀಲರ್ ಸಂಧ್ಯಾ, 'ಏನೀ ಅನಸೂಯೆ... ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಬರ್ತಿದೆ. ಏನಾಯ್ತು?' ಅಂದಾಗ ಸ್ವತಃ ಅನಸೂಯಾಳೂ ಕಳವಳಕ್ಕೇಡಾದಳು. ತಾನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮನಸಿನ ಮಾತು ಊರೆಲ್ಲ ಹರಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದಾದಳು. ಮೊದಲೇ ಅವಮಾನವೆಂದೆಣಿಸಿದ್ದ ಖಾಸಗಿ ವಿಚಾರ ಬಯಲಾಗಿ ಅನಸೂಯೆಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು. ನಾಳೆಗಳ ಕುರಿತು ಬರೀ ಸುಂದರ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನ ಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವಳಿಗೆ ತಾನು ಎಣಿಸಿಯೇ ಇರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರು ನಿಂತ ಅವಮಾನ ಮುಜುಗರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದಾದಳು. ತನ್ನ ಮನಸಿನ ತುಮುಲಗಳನ್ನ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವವೊಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವುದು ಅನಸೂಯೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕೊರಗುವಂತಾಯಿತು.

'ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಸುರೇಶನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಸುರೇಶನಿಗೂ ಇದು ಸರಿ ಎನಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ದೂರವಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಮಾಮೂಲಿಗಿಂತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚೇ ಲಗೇಜನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು ಅನಸೂಯೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರರ ಗಜಾನನ ಬಸ್ಸು ಮನೆಯಿಂದ ತುಸು ದೂರವೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಮನೆಯ ಗೇಟು ದಾಟಿ ಕೂಜಳ್ಳಿ ಕ್ರಾಸ್‌ಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಯಾರು ಪರಿಚಯಸ್ಕರೂ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಅಂಜಿದ್ದಳು. ಅಪರಾಹ್ನದ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಾರೂ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ದೂರದ ಗೋಮಾಳದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿರುವ ಹಸುಗಳ ಕೊರಳ ಗಂಟೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದರೆ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗುವ ಕಾಗೆಗಳ ಕಾಂವ್ ಕಾಂವ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಗಂಡಸರೂ ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದು ಅನಸೂಯೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೇ ತಂದಿತು. ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಸುರೇಶ ಬುಲೆಟಿನಲ್ಲಾದರೂ ಬನವಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದೆಣಿಸಿದ್ದ ಅನಸೂಯಾಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ಹಳಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿರುವುದು ಅರಿವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಮಾಡಲೂ ತೋಚದೆ ಕಣ್ಣೀರಾದಳು. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಸ್ಸು ಬರುವುದೋ ತಾನು ಯಾವಾಗ ಅಮ್ಮನ ಕಾಣುವೆನೋ ಎಂಬ ಧಾವಂತ ಬೆರೆತ ಕಳವಳ ಅನಸೂಯೆಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೀವದ ತೆಗೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಬಸ್ಸು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನೀರವತೆಯನ್ನ ಸೀಳುತ್ತ ಅನಸೂಯೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು.